

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ทุกสิ่งทุกอย่างมีราคาไปจากใจ

เราพยายามเก็บหอมรอมริบสมบัติที่สำคัญๆ เข้าหัวใจของชาตินั้นนะ ใครคิดหรือไม่คิดไม่ทราบนะ เราบวชเป็นพระไม่น่าจะมาสนใจกับสิ่งเหล่านี้ก็ได้สนใจเห็นไหม ละ กินกันนอนกันใช้กันไปสุรุ่ยสุร่าย ไม่รู้จักประมาณ เลอะเทอะ จมเมืองไทย (ทองคำวันนี้ได้ ๕ บาท ๗๖ สตางค์) ดูเมืองไทยเรานี้เมืองเลอะเทอะบอกชัดๆ เลย เหตุที่จะว่าเมืองเลอะเทอะได้คือเป็นเมืองพุทธศาสนา ถ้าไม่ใช่พุทธศาสนาก็ปล่อยตามเรื่องไม่เป็นไร แต่นี้เป็นเมืองพุทธศาสนาควรมีขอบเขตเหตุผลหลักเกณฑ์ การอยู่การกิน การใช้สอยควรรู้จักประมาณ นี่มันไม่รู้ เลอะๆ เทอะๆ แม้แต่พระในวัดก็ไม่รู้จักให้อะไรอีก แล้วจะไปสอนใครละ เจ้าของก็เลอะๆ เทอะๆ

จิตใจมันต่ำเป็นอย่างนั้นละดูเอา ที่พูดเหล่านี้ไม่ใช่อะไร เพราะจิตใจต่ำลงๆ ต่อกันก็ต่ำทราม อะไรก็เลอะเทอะไปหมด ไม่มีขอบมีเขต ทุกสิ่งทุกอย่างต้องมีขอบมีเขตมีหลักมีเกณฑ์ถึงจะนำดูน่าชมน่าใช้น่าสอย อยู่กินอะไรให้มีขอบเขต เดียวนี้มันเลอะเทอะไปหมดแล้ว แหม จิตใจมนุษย์เราทำไมเป็นอย่างนั้น ยิ่งต่ำลงๆ สิ่งที่จะจุดลากให้ต่ำลงก็ไม่ใช่อะไร ก็กิเลสมันอยู่กับหัวใจนั้นนะ มันกดหัวใจให้ต่ำลงๆ สุดท้ายก็จม หมดราคาคนทั้งคน

ถ้าใจหมดราคาแล้วอย่าเข้าใจว่าสิ่งทั้งหลายเหล่านั้นจะมีราคานะ ทุกสิ่งทุกอย่างมีราคาไปจากใจ มีค่าไปจากใจ ไม่ได้ออกไปจากไหน ออกจากใจ ที่นี้ใจต่ำแล้วก็หมอบไปกับสิ่งเหล่านั้น หมอบไปเรื่อย ๆ ซิ ถ้าใจสูงดีดขึ้น ทุกสิ่งทุกอย่างจะดีขึ้นตาม ๆ กัน

(ปรารภถึงคุณสมบัติของลูกศิษย์ผู้หนึ่ง) สมทุกอย่างนั้นแหละ สมบัติภายนอก สมบัติภายในสมเหตุสมผลทุกอย่าง ไม่ใช่คนตระหนี่ถี่เหนียว คนกว้างขวางมากนะ ถึงไหนถึงกันๆ เลย พอว่าเราจะทำอะไร มาแล้ว จะช่วยแล้วๆ เดียวน่า ได้ตีข้อมือไว้ ไม่ว่าจะไรปุ๊บปั๊บเข้ามาแล้ว มาช่วย เช่นอย่างข้าวเป็นต้น ไปทำบุญที่ไหนปุ๊บปั๊บมาแล้ว ได้ตีข้อมือไว้ ใส่ปุ๊วะก็ตุมเลยๆ นี่มันก็บ่งบอกเห็นไหมละ ความกว้างความขวาง เปิดแคบ ออกได้น้อย เข้าได้น้อย เปิดกว้างเท่าไรยิ่งเข้าได้มาก ออกได้มาก เข้าได้มาก

ที่นี้ตัดบทกันเลยไม่ต้องให้มันออก ปิดก็กั้น มันก็เลยไม่เข้า เข้าใจไหมละ ความตระหนี่ถี่เหนียวมีแต่กักกันเอาไว้ กว้างที่อื่นเข้ามา มันไม่ได้เข้าซึ่ที่นี้ สายทางเข้าไม่มี เพราะไม่มีสายทางออกไปหาของเขามาเข้า เป็นอย่างนั้น จึงว่าเปิดแคบออกได้น้อย เข้าได้น้อย เปิดกว้างออกได้มาก เข้าได้มาก เอา ปิดเสียเลยไม่ให้มันออก มันเลยไม่เข้า แน่เป็นอย่างนั้นนะ

เรื่องคำสอนของพระพุทธเจ้านี้ใครอย่าฝืนนะ ที่แห้ววอก ๆ แวก ๆ ปากอมชี้เห่า
 ธรรม มีแต่พวกจมพวกจืดพวกจาง พวกหมดราคาค่าราคา ไม่มีราคานะปากประเภทนี้
 ปากอมชี้ ชี้โลก ชี้โกรธ ชี้หลง ได้เท่าไรไม่พอ ๆ เรียกว่าชี้โลก ปากอมธรรมอย่าง
 พระพุทธเจ้า เปิดออกตรงไหนนี้เย็นไปหมดโลกธาตุ ตั้งแต่ทำวมหาพรหมลงมาในสาม
 แดนโลกธาตุนี้ ตั้งแต่ทำวมหาพรหมลงมาถึงมนุษย์มณา สัตว์ทั้งหลาย เมตตาสงสาร
 ทั่วถึงกันไปหมด ให้ความสุขความเจริญความร่มเย็นตาม ๆ กันไปหมด มันต่างกัน

พอพูดอย่างนี้เราเลยระลึกได้ เราจับนะไปอยู่กับพ่อแม่ครูจารย์ จับทุกกิตทุกก็
 เลย ไม่ให้เรียกรวดไปได้เลยกับหลวงปู่มัน พ่อแม่ครูจารย์มัน ไปอยู่กับท่าน จับตรงไหน
 ไม่ผิด อู๊ย ปากของท่าน คำพูดของท่านเด็ดขาดจริง ๆ เป็นฤทธิ์เป็นเดชเอามากทีเดียว
 เราไปอยู่ที่แรกตอนนั้นกำลังสงครามโลก ผ่าอะไร ๆ จะนุ่งจะห่มก็ไม่มี อดอยากขาด
 แคลน ทางสกลเขาเอาไปถวายก่อนหน้านั้น มาท่านก็แจกพระแจกเณร

สุดท้ายเอาไว้ถวายท่าน ท่านก็ไปเอาออกมา มันไม่ครบจะทำอย่างไร นี่เอาไปไว้
 สำหรับพ่อแม่ครูจารย์ใช้ บุญมีมันจะได้ใช้ ไม่ให้มันไม่ได้ละ ท่านว่าอย่างนี้ เราจับปุ๊บ
 เลย บุญมีมันจะได้ นี่เราทำบุญมันจะได้ ไม่ทำมันไม่ได้ ตอนเช้าจ้งหันแล้ว เราไม่ลืม
 ไปอยู่ใหม่ ๆ เราสังเกต ๕ โมงเย็นไปแล้ว ผ่าอาบน้ำผ่าอะไรนี้ โถ บทเวลาจะได้ บุญมี
 มันจะเกิด ท่านว่า เราทำบุญนี่นะ ท่านว่าอย่างนี้ ตอน ๕ โมงเย็น เขาขนผ่าอาบน้ำไป
 จากสกลนครไม่ทราบเท่าไร ที่นี้จะใช้สักก็ร้อยองค์ละ เห็นไหมละ

เห็นชัด ๆ อย่างนี้ละ ตอนเช้าท่านไปเอาของท่านออกมาแจกไม่พอ สุดท้ายก็เลย
 กองพะเนิน แ่นะนี่อันหนึ่ง ปากเป็นฤทธิ์เป็นเดช คืออำนาจแห่งการกุศลอยู่ในนั้นหมด
 ท่านสั่งสมกุศลผลทานมาเต็มหัวใจ พอเปิดออกปั๊บมันไหลออก เปิดปั๊บไหลเข้าเลย ที่
 นี้ไปอยู่นาสีนวน ตอนจะบิณฑบาตท่านครองผ้า ต่างคนต่างครองผ้าไป เออเนี่ย กำลังผ้า
 อดอยาก พระที่นุ่งผ้ากำลังจะเห็นทำ ว่าอย่างนั้นนะ ท่านพูดแบบสบาย ท่านไม่มีอะไร
 กับใคร ผ้ากำลังอดอยาก จะตัดสบงจีวรก็ไม่มี เดียวนี้มันอดอยาก มองดูพระที่กำลังจะ
 เห็นทำผ้าขาด ท่านมองไปเห็นผ้าของพระขาด

เอา บุญมีมันจะเกิด สุดท้ายท่านลงว่า เอาบุญมีมันจะเกิด เราก็จับไว้เลย มัน
 บันดาลบันดาลยังงี้ก็ไม่รู้นะ ผ้าหน้าร้านไม่มีแต่ก่อน ถ้ามีก็มีหลังร้านเขาขายแพง ๆ พูด
 ตอนเช้าวันนี้ ตอนบ่ายวันพรุ่งนี้ก็มาผ้า ผ้าไม้่นะ ผ้าหลังตลาด อย่างนั้นละ พอดีก็เป็น
 ครูบาอาจารย์ที่สนิทสนมกัน ท่านอาจารย์อุ่น ท่านอยู่อากาศอำนวย ท่านเป็นคนเอาไป
 เอง ผ้าไม้่นะ ผ้าไม้่นะดี พอไป นั้นมาแล้วเห็นไหมละบุญ ท่านว่า พอได้โอกาสก็ไป
 ถวายท่าน เรื่องราวเป็นยังไงถึงได้ผ้าอย่างนี้มา ผ้าอย่างนี้มันไม่มีค้ำตลาดทุกวันนี้ละ

ท่านบอกว่าตอนเช้าวันนี้เดินจงกรมอยู่ มันเป็นอย่างไรมันไม่คิดอะไร มันคิดตั้งแต่เรื่องผ้าอยากจะได้ผ้าไปถวายหลวงปู่มัน เวลานี้ผ้ากำลังอดอยาก ท่านอาจจะขาดเงินก็ได้ ไปหาตามตลาด ไปค้นเอาได้หลังร้านเขา นั่นละผ้าไม้นั้นนะสวยงามมาก ได้ไม้เดียวแต่ไม้ใหญ่ นะ ท่านเอาไป เราถามท่าน เวลาของท่านที่มันดลบันดาลจิตกับเวลา ท่านพูดมันไล่เสียกันเลย พอตอนเช้าบิณฑบาตท่านพูด พอท่านฉันจ้งหันแล้วท่านเดินจงกรม ท่านว่าอย่างนั้น จิตใจมันเป็นยังไงมันหมุนตัว ๆ อยากจะหาผ้าไปทานให้ท่านเลยไปหาดูตามตลาดมันก็ไม่มี ไปเที่ยวกระซิบบกระซิบหา จะเอาไปถวายพระนะ ว่าอย่างนั้นอย่างนี้ เขาเลยเอามาให้อยู่หลังร้าน

นั่นละได้อันนี้ละมา ตรงกันเป่งเลย เป็นอย่างไรเทวดามาดลบันดาล อำนาจกุศลศีลทานของท่าน พอพูดเราจับตลอดนะกับพ่อแม่ครูจารย์ เรียกว่าไปศึกษาจริงๆ เราไม่ได้ตำหนิเจ้าของแหละ เรื่องการศึกษานี้จะจับตลอดเลยเรื่องของท่าน ความเคลื่อนไหวของท่านเป็นยังไง ๆ เรียกว่าจอมปราชญ์ในสมัยปัจจุบัน คือหลวงปู่มันเราท่านแยบคายตรงไหนนี้มีเหตุมีผลทุกอย่าง ๆ

นี่พูดเรื่องผ้าที่ท่านอาจารย์อุ้นท่านใจร้อน เดินจงกรมมาว่าจะปัก พักไม่ได้ ท่านว่าอย่างนั้น ต้องวิ่งเข้าไปในตลาดเขา ไปหาร้านไหนก็ไม่มี ๆ ไปเที่ยวกระซิบบกระซิบหา เขาเลยเอามาให้ ผ้าหลังร้าน เขาเก็บไว้ลึก ๆ หลังร้าน เขาไม่เอาออกมา ได้อันนั้นละมา ตรงกับเวลาที่ตอนเช้าท่านฉันเสร็จแล้วท่านก็บันดาลบันดาลทางนั้นนะ เลยได้มาตัดผ้าส่งถวายให้พระ ได้แล้วที่นี้ เราก็ไม่ลืมอย่างนั้นแหละ ท่านพูดอะไรเป็นอย่างนั้น

ฤทธิ์เดชของบุญของกุศลศีลทานที่อยู่ในใจนั้น เวลาจะแสดงนี่ออกทันที ออก ๆ เป็นอย่างนั้น ถ้าไม่มีอันนั้นทำยังไงมันก็ได้ มันขึ้นอยู่กับบุญกับกรรม เพราะฉะนั้นพระพุทธรูปเจ้ารับสั่งอะไรแล้วใครอย่าฝันนะ ไม่มีสอง ท่านลงได้รับสั่งอะไรแล้วไม่มีสอง สวากขาตธรรมคือตรัสไว้ชอบแล้ว ไม่มีที่จะซ่อมแซมตรงนั้น บกพร่องตรงนี้ ขาดเงินไม่มี เรียกว่าสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบถูกต้องทุกอย่างเลย

ใครอย่าไปฝันนะ บาบมี บุญมี นรก-สวรรค์มี อย่างนะ จอมปราชญ์ก็คือศาสดาองค์เอก เห็นแล้วรู้แล้วถึงได้นำมาแสดง ๆ แสดงด้วยความถูกต้อง ๆ ไม่บกพร่องสิ่งใดทั้งนั้น นั่นละคำพูดของท่านผู้มีญาณหยั่งทราบ อำนาจวาสนาความเป็นศาสดาล้นโลก ล้นสงสาร ความรู้อะไรรู้หมด เป็นอย่างนั้นละ

วันนี้วัดค้อยยังชั่วหน่อย หันหน้าคุยกับใครก็ได้ตอนเป็นหวัด กลัวหวัดจะไปติดคน หันหน้าพูดกับเขาก็กลัวไอนี้มันจะออกไปติดผู้ติดคน เป็นจริงๆ นะหวัด มันมีเชื้อของมันหวัด หันหน้าคุยกับใครก็ได้ ต้องได้ระวัง กลัวเขาจะติดหวัดเรา

วันนี้คนก็เต็มอีกเหมือนกัน เต็มทุกวัน ๆ วัดนี้เต็มทุกวัน ยิ่งหนาแน่นขึ้นทุกวัน เราจวนจะตายเท่าไรก็ยิ่งห่วงโลกหนักเข้า ๆ เพราะจิตใจโลกต่ำทรามมากเวลานี้ เฉพาะอย่างยิ่งจิตใจเมืองไทยชาวพุทธเรา ชาวพุทธนี่ละติดเข้าไปตรงไหนมันเหมือนผ้าขาว ถูกอะไรเปื้อนเร็วที่สุด ๆ ชาวพุทธเรานี้เลอะเทอะ แฉะ มันเปื้อนเร็วที่สุด ถ้าไม่มี ศาสนาก็เป็นอย่างหนึ่ง เช่นหลังหมี่ดำเท่าไรก็เอา ใส่อะไรก็ใส่เถอะหลังหมี่มันดำอยู่ อย่างนั้น ถ้าผ้าขาวไม่ได้นะ ติดปั๊บมองเห็นแล้ว ๆ ชาวพุทธเป็นชาวที่มีศีลมีธรรม ควรจะได้ปฏิบัติตนเป็น รักษาผ้าขาวไว้ให้ตออย่าให้มันสกปรก ใช้ไม่ได้นะ

ความสกปรกนี้มาจากใจ ใจไม่เอาไหน ใจไม่มีขอบมีเขต ไม่มีหลักมีเกณฑ์ อะไรก็เลอะเทอะไปหมด ถ้าใจมีขอบมีเขตมีหลักมีเกณฑ์แล้วจะเรียบร้อยทุกอย่าง ๆ ท่านเอาธรรมอันนี้ละมาสอนโลกให้พอได้เป็นมนุษย์ชาวพุทธเราติดตัวอยู่บ้าง เลอะ ๆ เทอะ ๆ นี่ยกให้เมืองไทยเรา เราก็คือชาวพุทธเหมือนกัน เราผู้สอนนี่ก็เอาธรรมของ พระพุทธเจ้ามาสอน เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธก็จริง แต่เป็นเมืองเลอะเทอะ คว่าได้ คว่าเอา ๆ อะไรมาคว่าหมด ๆ นักชื้อนักจ่ายไม่มีใครกินเมืองไทยเรา อะไร ๆ คว่ามับ ๆ คือเมืองไทย ตรงนี้เลวเมืองไทย ไม่สมชื่อสมนามว่าเป็นลูกชาวพุทธ มันเป็นเมือง จับจ่าย เมืองสุรุษสุร่าย เมืองไม่มีขอบเขต

ที่นี้ลูกหลานก็เอาจากพ่อจากแม่ไป ก็เลอะเทอะไปตาม ๆ กันหมด ไม่มีกฏมี เกณฑ์ เห็นไหมล่ะเราชี้ให้ดูผ้าพระ ทั้งปะทั้งขุนเหมือนเสือโคร่งเสือดาว ท่านมานั่งเรา จับใจนะเรามองเห็น ได้ชี้ให้ทุกคนดู นั่นดูซินะพระองค์นั้น นั่นละพระที่มีคุณค่ามากใน ใจของท่าน เครื่องหมายนี้มาจากศาสดา เก็บผ้าตกที่ไหนบังสกุลเอามาเย็บปะติดปะต่อ เป็นสบงจีวรสังฆาฏิ พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนให้คนสุรุษสุร่ายนะ ถ้าพูดถึงอดีตเรากลากมาก ใครจะกินศาสดาเอก แต่เวลาปฏิบัติเหมือนคนขอทาน แสดงตัวเป็นคนจนตลอดเวลา คือศาสดาองค์เอก

พวกเรานี้พวกทุกตะเข้ใจแสดงตัวเป็นเศรษฐี มันพองตัวขึ้นมาอึ่งอ่าง ศาสดา องค์เอกเลยยอบตัว ยอบตัวลงไปเท่าไรยิ่งใหญ่ยิ่งโต มันต่างกัน มันอยู่กับใจนะไม่อยู่ กับอะไร ถ้าใจพาฟุ้งเพื่อเห่อเหิมอะไรก็ไม่มีค่า มีอะไรมากขนาดไหนก็ตามเถอะ ถ้าลง ใจเสียเสียอย่างเดียว ใจฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ใจไม่มีขอบเขต เก็บรักษาสีของ สมบัติเงิน ทองอะไรไว้ไม่อยู่แหละ สุรุษสุร่าย ลูกหลานก็ยึดเอาไป เป็นความเสียหายไปตาม ๆ กัน ให้มีความประหยัดมัธยัสถ์บ้างนะ มันเลอะ ๆ เทอะ ๆ เหลือเกิน

การนุ่งห่มใช้สอยเมืองไทยเราฟุ้งเพื่อเหลือประมาณ พิลึกพิลั่นคือเมืองไทยเรา ไม่มีอะไรไ้ยิ่งกว่าเมืองไทย ตัวเท่าลิงแต่มองดูแล้วแต่งตัวท้าวสักกะเทวราชสู้ไม่ได้ อัน นี้ก็ไปเข้ากับผู้ใหญ่จุ่มนั้นแหละ ผู้ใหญ่จุ่ม บ้านห้วยทราย มันเข้ากันได้ คือเพื่อนของ

ผู้ใหญ่จุ่มจุ่มกบี่ เวลาพูด ผู้ใหญ่จุ่มเวลาแต่งตัวข้าหลวงสู้ไม่ได้ แต่เวลาเขียนหนังสือ เหมือนไก่เขี่ย อันนี้ก็แบบเดียวกัน แต่งตัวนี้ข้าหลวงสู้ไม่ได้ พวกข้าหลวงนี้หมอบ พวกเราแต่งตัวข้าหลวงสู้ไม่ได้ แต่ความประพฤตินั้นเหมือนไก่เขี่ย พวกนี้เหมือนพวกไก่เขี่ย เรื่องไปสัมผัสมันก็เข้ากันได้ พวกไก่เขี่ยพวกเรานี้ ฟุ้งเพื่อห่อหิมเป็นบ้าไปเลย

ให้อาหลักธรรมของพระพุทธเจ้าไปปฏิบัตินะ ไม่งั้นจะเลอะเทอะไปหมด หลักธรรมเป็นสำคัญมาก หลักธรรมเข้าสู่หัวใจ ใจได้รับการศึกษาอบรมมาแล้วไป ปฏิบัติดัดแปลงตนเองก็เป็นคนดี อะไรไม่ควรจ่ายไม่จ่าย ไม่ควรซื้อไม่ซื้อ ไม่ควรหาไม่หา เอาความพอดีความรู้จักประมาณ ของมีมากก็ไม่เอามาก ใช้แต่พอประมาณก็ไม่ฟุ้งเพื่อห่อหิม ไม่รบกวนให้เป็นความทุกข์ความกระวนกระวายในการเสาะแสวงหา นั่นหาไม่หยุดไม่ถอย แล้วก็จมไป ๆ ทุกวันใช้ไม่ได้นะ ให้พากันรักษาบ้าง

พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอด อปฺปิจฺตา ความมักน้อย ไม่มีใครเกินศาสนา ความสันโดษตามความมีอยู่ ไม่ทุนทุรายวุ่นวายหาหามาไม่มีอะไรเกินศาสนา มหิจฺจฺตา ความมักมากอย่างนี้ไม่มีในศาสนา ตัดออกหมดเลย เพราะอันนี้กวนให้คนได้รับกองทุกข์ กินไม่พอใช้ไม่พอ อะไรไม่พอทั้งนั้น ถ้าลงกิเลสตัณหาตัวทะเยอทะยานได้เข้าสู่หัวใจได้ หัวใจนั้นพึง สมบัติเงินทองพึง ถ้าความรู้จักประมาณ อปฺปิจฺตา ความมักน้อย ความสันโดษยินดีตามสิ่งที่มีอยู่ทั้งหลายที่เราใช้นั้น ให้ใช้พอประมาณเท่านั้น นั่นเป็นสุข ไม่รบกวนให้เจ้าของได้เดือดร้อนวุ่นวาย พากันจำเอาวันนี้ก็พูดเพียงเท่านี้แหละ ไม่พูดมาก

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*